

kupec kak znesek deponirati, ker se pri razdelitvi še ne vé, čigav bode in se mora to še le po pravni poti dokazati. Koga naj bi tedaj kupec tožil za opravičenje sod. položitve ali za izbrisno privoljenje? Je li pa tudi dolžan čakati, da se pravde končajo? — Gotovo ne.

Po predpisu dv. dekr. od 11. avgusta 1827, št. 2300, ima kupec, ki je spolnil kupne pogoje, pravico, takoj [zahtevati, da se mu zemljišče prisodi ter ni dolžan čakati, da se končajo razprave med upniki. Ako bi se pa smelo kupcu zemljišče le z dolgovi vred izročiti, bi mu bilo s tem malo pomagano. Njemu je gotovo mnogo na tem ležeče, da se mu zemljišče čisto in kmalu izroči.

Mislim, da sme kupec precej po dražbini prodaji celo skupilo pri sodnji položiti. Gotovo je pa dovoljeno, da se v licitacijske pogoje dene tudi ta pogoj. Kadar je prodaja v moči, sme kupec zahtevati, da se mu zemljišče prisodi.

Kako naj se v tem slučaju vknjiženi dolgovi izbrišejo? Kdo naj mu da izbrisno privoljenje, ako ne eks. sodnik? — Lahko so razmere zamotane in je konečna razdelitev skupila odvisna od pravn. Mora li kupec čakati, da se upniki in eksekut pobotajo med seboj? Koga naj toži za izbrisno privoljenje ali za opravičenje sod. položitve skupila? Morebiti vse upnike? — Recimo, da to stori in da sodnija spozna z rzsodbo, da jd položitev opravičena in da se smejo vknjiženi dolgovi izbrisati. Upniki bi se morali v tem slučaju po postavi tudi obsoditi v povrnitev sodnijskih stroškov. Kako bi se dalo opravičiti, da morajo upniki, ki čakajo plačila in še ni gotovo, da ga dobodo, še stroške plačevati? Ne manjša krivica bi pa bila, ako bi se tožba odvrnila ter bi se kupec obsodil povrniti sodnijske stroške. Take zapreke delati gotovo ni v duhu postave.

V—r.

Za napoved, komu se ima zemljeknjižni odlok uročiti, ni treba pismenega dokaza. Predpis §. 35 zeml. zak. velja tudi za stara pisma.

C. kr. okrožna sodnija v R. je z odlokom od 7. septembra 1880, št. 976, odbila prošnjo M. za izknjižbo 400 gl. zaradi tega, ker v pobotnici dolžno pismo od 17. sušca 1849, vsled katerega

se je vknjižba izvršila, ni bilo omenjeno in ker pobotnica ni imela lastnosti, v §. 32. zemlj. postave predpisanih; prošnjo za daljno izknjižbo 230 gld. pa zaradi tega, ker se v prošnji ni pismeno dokazalo, da je M. P., katerej naj bi se po zahtevanju prošnika odlok mesto vknjiženemu upniku izročil, tudi res naslednica tega upnika, ker torej prošnja ne ustreza predpisu §. 84. zemlj. zak.

V rekurzu zoper to odločbo se je med drugim trdilo, da predpis §. 32, lit. b. ne zavira izknjižbe zastavne pravice na podlagi pobotnice, napravljene pred upeljavo novega zemljeknjižnega reda, če tudi v tej pobotnici izbrisanje ni bilo izrečno dovoljeno, ker po patentih od 22. aprila 1794, št. 171, v zbirki justičnih zakonov in od 24. junija 1747 in 21. julija 1769 clausula intabulandi pri pobotnicah in odstopnicah ni bila potrebna; dalje se je sklicavalo na nagibe dodane odločbi najvišjega sodnega dvora od 11. novembra 1873, št. 11074, po katerih so za dovoljenje zemljeknjižnega vpisa v prvi vrsti le v §. 94. zemlj. zak. od 25. julija 1871 navedeni predpisi odločilni, med tem ko služijo v §. 84. z. zak. predpisana naznanila le za uročbo odloka, za katero pa mora po §. 125. zemlj. zak. sodnija uradno skrbeti.

Dež. nadsodnija v Gradci je rekurzu z odločbo od 17. novembra 1880, št. 12749, ustregla, ter vknjižbo izbrisanja zastavne pravice zastran 230 fl. dovolila, razmotrevaje, da odstopno pismo dokazuje, da je bil odstopojemnik M. M. opravičen pobotnico napraviti, katera tudi v drugem oziru vsem predpisom zadostuje in da pismenega dokaza o nasledstvu M. P. po M. M. ni treba, da se mora temveč uročba po prositeljivi napovedbi goditi; zastran terjatve 400 gl. pa je dovolila le izbrisno predznambo, ker pobotnica sicer nima vseh lastnosti predpisanih po §. 35. zemljeknjižne postave, vendar se iz donešenih spisov razvidi, da pobotnica zadeva dotični dolg iz dolžnega pisma od 17. marca 1849.

Vknjižba zastavne pravice je tudi zoper prepisanega dolžnikovega dediča dopuščena.

Ko je bila ml. Marija B. na kmetiji, podedovani po materi Urši B., že prepisana, prosila je Marija Z. za vknjižbo jej od Urše B. dovoljene zastavne pravice na podlagi kupne pogodbe in prisojila.